

Iktatószám

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

624.2

Szerző T. S.

Cím A Lánchid.

Hely

Idő "1914"

Forrás: Pesti hírlap

Személy

Bp.

1914 1/23

Helyszám

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

A lánchid.

A Budáról Pestre és Pestről Budára járó embereket szerdán reggel csupa ártatlan fehér szín vette körül. Az aszfalton bokáig érő fehér hó gyült össze, a Duna hullámain hóval borított jégtáblák uszkáltak és mindezeknél feltünőbbek voltak azok a hosszú fehér falragaszok, amelyeket a budapesti m. kir. állami hidak igazgatósága a Lánchid különböző oszlopain helyeztetett el. A hirdetmény fehér lapon, fekete betűkkel közli, hogy:

— Ezennel a t. c. közönségnek tudtára adatik, hogy a Lánchid f. évi február hó 3-án újjáépítés folytán a közlekedés elől elzáratik.

Faluhelyen szoktak valamely nevezetes eseményt ökképen a községházán kidobolni, de az öreg Lánchidra szinte ráillik ez a régies stílus és a szenvedő alakhoz hűen, amely a hirdetmény szövegén vörös fonálként végigvonul, az olvasó járó kelők arcát is szenvedő érzés fogta el, hogy vajon mi is fog hát akkor történni, ha a Lánchid február 3-án elzáratik. A természet bölcs berendezésében azonban minden boru után derű is következik és nem hiába van a hirdetmény fehér papirosra nyomva, alább a t. c. közönségnek az is tudtára adatik, hogy amennyiben a Duna vize február 3-án zajlana és a csavargözösök közlekedését akadályozná, az esetben a Lánchid gyalogjárói még nyolc-tíz napig nyitva maradnak.

Ez az intézkedés mindenesetre igen humanus és bölcs intenciókra vall, mert aki kocsin jár, az gyorsabban halad, tehát kerülhet, viszont aki gyalog siet, annak olyan pontosan ki van számítva az ideje, hogy ugyis okvetlen elkésik

az üzletből és hivatalból. Legfőleg nyolc-tíz napi moratoriumot ad tehát az állami hidak igazgatósága, de ez is többet ér a semminél és a Lánchid t. c. közönsége bizonyára azt tartja, hogy jobb később, mint hamarabb. Miként mondom, az emberek, lassankint belenyűgödtak a változhatatlanba, mert körülbelül ugyis secko-jedno, hogy valaki négy fillért szur e le hidpénz fejében, vagy hat fillért fizet a csavargözösnek.

Csak a budai omnibuszok alkalmazottai nézték aggódó szomorúsággal a fehér hirdetményeket, mivel hát a döcögő kis járműveknek a Lánchid elzárásával körülbelül ezen a vonalon befellegzett. A legnagyobb forgalmat épen a Lánchidon való közlekedés lebonyolításával érte el a társaság és bár jó időben türesen jártak a kocsik, de ha eső esett, vagy szél kellemetlenkedett, bizony igen hasznos szolgálatot teljesítettek és megvolt az az előnyük, hogy sűrűn közlekedtek, amit a Dunaparti villamosról már nem lehet állítani, mert még délután két órakor is, amidőn vége van a miniszteriumok hivatalos óráinak és a baloldalon lakó tisztviselők egész tömege lesi a megállóhelyeken a villamost, mindennapos eset, hogy husz-harminc percig kell az első kocsira várni és a legfrequentáltabb környékre, a Rákóczi-utra és kapcsolt részeire nem is kap az ember közvetlen villamost.

Hiszszük és reméljük, hogy a közúti villamos igazgatósága a Lánchid elzárása alkalmával ezen tarthatatlan állapotot meg fogja szüntetni. Hogy a nappalra tervezett két és éjjelre előírt egy csavargözös képes lesz-e az óriási forgalommal megküzdeni, arról ma még nem lehet nyilatkozni, de a nehéz kérdést idején való gondosko-

dással mindenesetre másképen kellett volna megoldani. A székesfőváros két legélénkebb pontjának összekötéséről, szívének vérkeringéséről és a lakosság ezrekre menő rétegének fontos érdekéről van szó és mert az idő pénz, az idővesztéség károsodást jelent.

A Lánchid elzárását kétségtelenül meg fogják érezni a budaiak és pestiek egyaránt, bevételi csökkenéssel számolhatnak ezzel kapcsolatban a nyári kirándulóhelyek és a szalmaözvegyeknek is sok fejtörést fog okozni, hogy a budai intim kis vendéglők helyett hova vigyék majd a nyári szeretőiket megvacsoráztatni. Mert igaz ugyan, hogy ezek az alkalmas helyiségek zsufolva voltak jó időben, de megvolt az az előnyük, hogy nem kellett árulástól tartani, mert a szomszédod, kollégád és sógorod is hasonló ügyben jártak ott, mint jó magad.

De a szállóige szerint az élet olyan mint a Lánchid és mert a mindennapi életben semmi sem tart örökké, a vaserős Lánchid is megöregedett és javításra szorul, amibe bele kell törődnünk. Akinék van ideje, ne sajnálja a fáradságot és nézze meg utoljára február 3-ig Budapest egyik legrégibb, legmonumentálisabb és legszebb alkotását és bucsuzzunk el tőle addig is, amíg majd új és ragyogó köntösében ismét üdülőzhetjük.

T. S.